

Warszawa, 19 czerwca 2026 r.

Mirosław MICHNA
Przewodniczący
Krajowej Rady Doradców Podatkowych

Szanowny Pan
Andrzej DOMAŃSKI
Minister Finansów i Gospodarki

Szanowny Panie Ministrze,
przekazujemy opinię Krajowej Rady Doradców Podatkowych dotyczącą projektu ustawy o zmianie ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz niektórych innych ustaw (UD372).

Z poważaniem,

Mirosław Michna

Przewodniczący Krajowej
Rady Doradców
Podatkowych

Załącznik:

- (1) Opinia Krajowej Rady Doradców Podatkowych w zakresie projektu ustawy o zmianie ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz niektórych innych ustaw (UD372)

OPINIA
KRAJOWEJ RADY DORADCÓW PODATKOWYCH
W ZAKRESIE PROJEKTU USTAWY O ZMIANIE USTAWY O PODATKACH I OPŁATACH
LOKALNYCH ORAZ NIEKTÓRYCH INNYCH USTAW (UD372)

Wprowadzenie

Niniejsza opinia została sporządzona w odniesieniu do projektu ustawy o zmianie ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz niektórych innych ustaw (UD372).

Krajowa Rada Doradców Podatkowych (dalej: **KRDP**) bierze udział w konsultacjach jako organ samorządu doradców podatkowych właściwy do przedstawiania stanowisk i opinii prawnych w zakresie stanowienia oraz stosowania prawa, w szczególności prawa podatkowego.

Rozszerzenie zwolnienia z PCC

Projekt ustawy przewiduje m.in. zmianę w podatku od czynności cywilnoprawnych polegającą na podwyższeniu limitu zwolnienia z PCC dla umów sprzedaży rzeczy ruchomych z obecnych **1000 zł do 3000 zł**. Zmianę tę należy ocenić pozytywnie. Dotychczasowy limit obowiązuje od wejścia w życie ustawy o PCC i nie był dotąd aktualizowany, podczas gdy od 2001 r. nastąpił istotny wzrost cen oraz siły nabywczej obywateli. Podwyższenie limitu może ograniczyć obowiązki podatkowe przy drobnym obrocie nieprofesjonalnym, w szczególności przy sprzedaży rzeczy używanych między osobami fizycznymi. Jednocześnie można rozważyć, czy proponowana kwota 3000 zł jest w pełni adekwatna do obecnych realiów gospodarczych oraz czy limit ten nie powinien podlegać okresowej automatycznej waloryzacji.

Zmiany w opłacie uzdrowiskowej

Obok zmian w PCC projekt przewiduje również istotne modyfikacje w zakresie opłaty miejscowej i opłaty uzdrowiskowej. Najbardziej doniosłą zmianą jest odejście od modelu inkasa i nałożenie na podmioty świadczące usługi zakwaterowania obowiązków płatnika, obejmujących obliczenie, pobranie i wpłatę opłaty, prowadzenie odrębnych rejestrów dla każdego obiektu oraz składanie miesięcznych informacji do właściwego organu podatkowego. Projekt zakłada również odejście od badania celu pobytu — opłata ma być powiązana z faktem świadczenia usługi zakwaterowania przez co najmniej jedną noc w miejscowości, w której dana opłata została wprowadzona.

Na gruncie projektu dalszego rozważenia zdaniem KRDP wymaga zakres obowiązków sprawozdawczych nakładanych na płatników. O ile miesięczna wpłata pobranych opłat może być uzasadniona z perspektywy bieżących rozliczeń z gminą, o tyle obowiązek comiesięcznego

składania odrębnej informacji może stanowić nadmierne obciążenie administracyjne, zwłaszcza dla mniejszych obiektów noclegowych oraz podmiotów działających sezonowo.

Warto rozważyć ograniczenie obowiązku informacyjnego, np. przez zastąpienie comiesięcznej informacji informacją kwartalną albo roczną, przy pozostawieniu miesięcznego terminu wpłaty pobranych opłat. Alternatywnie można dopuścić składanie informacji wyłącznie za okresy, w których faktycznie pobrano opłatę, albo wprowadzić uproszczony zbiorczy model raportowania.

Z tego względu zasadne wydaje się zgłoszenie postulatu doprecyzowania i uproszczenia obowiązków sprawozdawczych płatników, tak aby zapewnić gminom możliwość kontroli poboru opłaty, ale bez nakładania na podmioty świadczące usługi zakwaterowania nadmiernych, powtarzalnych obowiązków administracyjnych. Postulujemy również dążenie do ograniczenia obowiązków w odniesieniu do najmniejszych podmiotów.

Niezależnie wątpliwości KRDP budzi zakres projektowanego obowiązku prowadzenia przez podmioty świadczące usługi zakwaterowania szczegółowych rejestrów osób korzystających z noclegów. Zaproponowany zakres gromadzonych danych oraz brak adekwatnych gwarancji ich ochrony wymagają, zdaniem KRDP, ponownej refleksji.

Projektowana ustawa przewiduje obowiązek prowadzenia rejestru zawierającego m.in.: imię i nazwisko osoby korzystającej z zakwaterowania, adres jej zamieszkania, datę rozpoczęcia oraz datę zakończenia okresu świadczenia usługi zakwaterowania. Zakres ten może wykraczać poza dane niezbędne do ustalenia wysokości opłaty miejscowej lub uzdrowskiej, która stanowi iloczyn liczby nocy i właściwej stawki, a zatem do jej obliczenia wystarczające jest ustalenie liczby nocy objętych usługą zakwaterowania.

Przetwarzane dane powinny być adekwatne, stosowne oraz ograniczone do tego, co niezbędne do celów, w których są przetwarzane. Projekt oraz jego uzasadnienie nie zawierają natomiast wykazania, dlaczego dla celów fiskalnych konieczne jest pozyskiwanie pełnego adresu zamieszkania każdej osoby korzystającej z noclegu.

Należy przy tym zauważyć, że obowiązek wpisywania do rejestru danych obejmuje również osoby zwolnione z opłat, co dodatkowo poszerza krąg osób, których dane są gromadzone, oraz zakres samych danych. Projektowane przepisy przewidują zwolnienie m.in. dla osób, których niepełnosprawność została potwierdzona orzeczeniem o znacznym stopniu niepełnosprawności (oraz dla jednej osoby im towarzyszącej). W powiązaniu z obowiązkiem ujawnienia w rejestrze tytułu niepobrania opłaty oznacza to, że rejestr może zawierać informacje pozwalające na identyfikację osób korzystających z określonych uprawnień wynikających z ich stanu zdrowia. Projekt nie przewiduje natomiast żadnych szczególnych mechanizmów ochronnych właściwych dla danych o tak wrażliwym charakterze.

Warto również zwrócić uwagę, że projektowane rozwiązanie może w praktyce wiązać się z nałożeniem na podmioty świadczące usługi zakwaterowania szerokiego katalogu obowiązków wynikających z RODO. Prowadzenie rejestrów zawierających dane identyfikujące poszczególne osoby, a w niektórych przypadkach dane mogące pośrednio dotyczyć stanu zdrowia, oznacza, że przedsiębiorcy ci mogą występować w roli administratorów danych

osobowych ze wszystkimi związanymi z tym konsekwencjami. Może to obejmować m.in. obowiązek spełnienia wymogów informacyjnych wobec osób, których dane dotyczą, zapewnienia m.in. odpowiednich środków technicznych i organizacyjnych chroniących dane, prowadzenia rejestru czynności przetwarzania. Dla podmiotów prowadzących działalność w niewielkim zakresie lub sezonowo obowiązki te mogą okazać się szczególnie odczuwalne. Z tego względu zasadne wydaje się rozważenie, czy zakres gromadzonych danych nie mógłby zostać ograniczony w sposób zmniejszający ciężar obowiązków związanych z ochroną danych osobowych, a także uzupełnienie projektu o ocenę jego skutków w tym obszarze.

Na tle powyższych uwag warto rozważyć, czy zakładany cel — zapewnienie gminom możliwości kontroli prawidłowości poboru opłaty miejscowej i uzdrowskiej — wymaga gromadzenia danych identyfikujących każdą osobę korzystającą z noclegu.

Reasumując w zakresie, w jakim projekt nakłada na najmniejsze podmioty dodatkowe, istotne i potencjalnie trudne do spełnienia wymogi, wydaje się on wymagać dodatkowej refleksji. Połączenie obowiązków o charakterze fiskalnym i ewidencyjnym z obowiązkami wynikającymi z ochrony danych osobowych może bowiem stanowić znaczące obciążenie dla podmiotów prowadzących pensjonaty, gospodarstwa agroturystyczne czy niewielkie obiekty noclegowe, a także dla podmiotów działających sezonowo. Zasadne wydaje się zatem ponowne rozważenie, czy zakres tych obowiązków nie może zostać ograniczony.